

Zjavenie Ježiša Krista – číslo štyri

Izaiáš štyridsať

Jeff Pippenger

2023-10-23

Posolstvo Zjavenia Ježiša Krista, ktoré sa odpečatuje, zahŕňa určenie hebrejského slova prekladaného ako „pravda“, ktoré okrem iného predstavuje Kristov charakter ako Alfú a Omegu. Začiatok nejakej veci predstavujúci koniec tej istej veci preniká celou Bibliou a Kristov charakter sa v Biblii zjavuje, lebo On je Slovo. Alfa a Omega je prvok Kristovho charakteru, ktorý On sám označuje ako dôkaz, že je Boh.

Štyridsiata kapitola Izaiáša označuje začiatok prorockého rozprávania, ktoré pokračuje až do konca knihy Izaiáš v šesťdesiatej šiestej kapitole. Začína sa určením Tešiteľa, ktorý je poslaný a ktorého Kristus prisľubuje učeníkom, aby ich potešil pri svojom odchode; avšak príchod Tešiteľa nachádza svoje dokonalé naplnenie, ako všetky proroctvá, v posledných dňoch. Izaiášovo i Ježišovo určenie príchodu Tešiteľa poukazuje na sklamanie hnutia sto štyridsiatich štyroch tisícov, ku ktorému došlo 18. júla 2020.

Avšak hovorím vám pravdu: Je pre vás užitočné, aby som odišiel; lebo ak neodídem, Tešiteľ nepríde k vám; ale ak odídem, pošlem ho k vám. A keď príde, usvedčí svet o hriechu, o spravodlivosti a o súde. Ján 16,7. 8.

Slová „hriech, spravodlivosť a súd“ sú tým, čím bude Tešiteľ „usvedčovať“ svet. Slovo preložené ako „usvedčovať“ v sebe zahŕňa aj význam presvedčiť. Tri kroky „hriech, spravodlivosť a súd“ predstavujú hebrejské slovo, ktoré sa prekladá ako „pravda“. Toto slovo bolo utvorené z prvého, trinásteho a posledného písmena hebrejskej abecedy a vyjadruje, že Stvoriteľ všetkých vecí je prvý i posledný, Alfa a Omega. Keď Tešiteľ príde k sklamaným sto štyridsiatim štyrom tisícom, presvedčí ich, a potom aj svet, že Boh je Alfa a Omega.

Potešujte, potešujte môj ľud, hovorí váš Boh. Hovorte k srdcu Jeruzalema a volajte naň, že jeho bojovanie sa skončilo, že jeho nepravosť je odpustená; lebo prijal z ruky Hospodinovej dvojnásobok za všetky svoje hriechy. Hlas volajúceho na púšti: Pripravte cestu Hospodinovi, vyrovnejte na pustatine hradskú nášmu Bohu. Každé údolie bude vyvýšené a každý vrch i pahorok budú znížené; čo je krivé, bude vyrovnané, a drsné miesta sa stanú rovinou. A zjaví sa sláva Hospodinova a uvidí ju každé telo spolu; lebo ústa Hospodinove prehovorili. Izaiáš 40:1–5.

Táto pasáž označuje dielo posla konečného Eliáša, ktoré bolo predobrazené Williamom Millerom, ktorý bol predobrazený Jánom Krstiteľom, ktorý bol predobrazený Eliášom a ktorého Malachiáš označil za posla, ktorý pripravuje cestu pre Posla zmluvy. V konečnom Eliášovskom hnutí, keď Pán posiela Tešiteľa, aby posilnil tých, ktorí boli sklamaní a očakávajú Pána počas času meškania, „zjaví sa sláva Hospodinova a uvidí ju naraz každé telo.“ „Sláva“ Pána je Jeho charakter a Zjavenie Ježiša Krista je odpečatením tej zložky Jeho charakteru, ktorá je predstavená ako Alfa a Omega. Po

úvode prvých piatich veršov sa „hlas volajúceho na púšti“ pýta Boha: „Čo mám volať?“

Hlas povedal: Volaj. A on riekol: Čo mám volať? Každé telo je tráva a všetka jeho krása je ako kvet poľa. Tráva usychá, kvet vädne, lebo duch Hospodinov zavial naň; veru, ľud je tráva. Tráva usychá, kvet vädne, ale slovo nášho Boha zostáva naveky. Izaiáš 40:6–8.

Posolstvo Kristovho charakteru, ktoré je predstavené ako Alfa a Omega, je zasadené do symboliky islamu. V Ezechielovi tridsaťsedem je údolie mŕtvych kostí najprv zhromaždené, a potom oživené prorockým posolstvom štyroch vetrov.

„Anjeli zadržiavajú štyri vetry, znázornené ako rozzúrený kôň usilujúci sa vytrhnúť a prehnáť sa po povrchu celej zeme, nesúc na svojej ceste skazu a smrť.“

„Máme spať priamo na samom okraji večného sveta? Máme byť otupení, chladní a mŕtvi? Ó, kiežby sme mali v našich zboroch Ducha a dych Boží vdýchnutý do Jeho ľudu, aby sa postavil na svoje nohy a žil. Potrebujeme vidieť, že cesta je úzka a brána tesná. Ale keď prejdeme tesnou bránou, jej šírka je bez hraníc.“ Manuscript Releases, zväzok 20, 217.

Rozhnevaný kôň biblického proroctva je islam. Rozhnevaný kôň je zadržiavaný, aby nemohol vykonať svoje dielo ničenia, ako to znázorňuje zadržiavanie štyroch vetrov štyrmi anjelmi v siedmej kapitole Zjavenia. Sú zadržiavaní, kým nebude zapečatených sto štyridsaťštyri tisíc.

A potom som videl štyroch anjelov stáť na štyroch uhloch zeme; zadržiavali štyri vetry zeme, aby vietor neviaľ na zem ani na more, ani na nijaký strom. A videl som iného anjela vystupovať od východu slnka; mal pečať živého Boha. I zvolal mocným hlasom na štyroch anjelov, ktorým bolo dané škodiť zemi a moru, hovoriac: Neškodte zemi ani moru, ani stromom, dokiaľ neoznačíme pečaťou na ich čelách služobníkov nášho Boha. Zjavenie 7:1–3.

Zadržiavanie štyroch vetrov predstavuje zadržiavanie islamu, kým nebude dokonané zapečatenie Božieho ľudu. Islam je v Zjavení predstavený ako posledné tri zo siedmich trúb a zároveň aj ako tri beda.

A hľadel som a počul anjela letieť prostredkom neba, ktorý hovoril mocným hlasom: Beda, beda, beda obyvateľom zeme pre ostatné hlasy trúby troch anjelov, ktorí ešte majú trúbiť! Zjavenie 8:13.

Po predstavení troch trúb bedy Ján v deviatej kapitole označuje charakteristické znaky islamu. Vo štvrtom verši deviatej kapitoly je islamu daný príkaz, ktorý sa naplnil v dejinách Abú Bakra, prvého vodcu po Mohamedovi.

A bolo im prikázané, aby neškodili tráve zeme, ani nijakej zeleni, ani nijakému stromu, ale iba tým ľuďom, ktorí nemajú pečať Božiu na svojich čelách. Zjavenie 9:4.

Uriáš Smith stotožnil vzťah Abubekra so štvrtým veršom.

„Po smrti Mohameda ho vo vedení nahradil Abú Bakr roku 632 po Kr., ktorý hneď, ako pevne upevnil svoju autoritu a vládu, rozoslal arabským kmeňom obežný list, z ktorého nasleduje tento výňatok:

„Keď bojujete boje Pánove, správajte sa ako muži a neobracajte chrbát; nech však vaše víťazstvo nie je pošpinené krvou žien a detí. Neničte palmy ani nevypaľujte obilné polia. Nevytínajte ovocné stromy ani neškodte dobytku, okrem toho, čo zabíjate na potravu. Keď uzavriete akúkoľvek zmluvu alebo dohodu, dodržte ju a buďte verní svojmu slovu. A keď pôjdete ďalej, nájdete niektoré nábožné osoby, ktoré žijú v ústraní v kláštoroch a zaumienili si takto slúžiť Bohu; nechajte ich na pokoji a ani ich nezabíjajte, ani neničte ich kláštory. A nájdete aj iný druh ľudí, ktorí patria synagóge satanovej a majú vyholené temená; dbajte, aby ste im rozštiepili lebky, a nedávajte im nijaké zľutovanie, kým sa buď neobrátia na mohamedánov, alebo nebudú platiť daň.“ Uriah Smith, Daniel a Zjavenie, 500.

Uriah Smith ďalej poukazuje na dve skupiny mužov, ktoré mali byť rozlíšené islamskými bojovníkmi, ktorých Abubekr vyslal viesť vojnu proti Rímu. Jednu skupinu označuje za katolíckych mníchov, ktorí uctievali v nedeľu; a druhú skupinu tvorili tí, ktorí uctievali v siedmy deň. Islam mal útočiť iba na uctievačov slnka. Pre naše úvahy je dôležitejšie to, že ľudia, či už zachovávatelia nedele alebo zachovávatelia soboty, sú symbolicky predstavení ako tráva, zeleň a stromy. Štyri vetry v siedmej kapitole boli zadržané, aby nevali na trávu, kým nebudú zachovávatelia soboty zapečatení.

Posol hnutia sto štyridsaťštyritisíc sa pýta Boha: „Čo mám volať?“ Bolo mu povedané, že jeho posolstvom má byť to, že Slovo Božie trvá naveky, a toto posolstvo malo byť zasadené do kontextu vetra, ktorý veje na trávu. Keď je Utešiteľ poslaný k sto štyridsaťštyritisíc, ktorí boli sklamaní z nenaplnenej predpovede o islame a ktorí potom rozpoznajú, že sa nachádzajú v čase meškania z podobenstva o desiatich pannách, sú následne Utešiteľom poučení, že posolstvom, ktoré majú predložiť, je posolstvo o úlohe islamu v biblickom prorocke. Príchod Utešiteľa v dejinách času meškania spôsobí, že obstoja.

I povedal mi: Synu človeka, postav sa na svoje nohy a budem hovoriť s tebou. A vošiel do mňa duch, keď ku mne hovoril, a postavil ma na moje nohy, takže som počul toho, ktorý ku mne hovoril. Ezechiel 2,1.2.

Stoja, keď sú vzkriesení.

A ľudia z národov a kmeňov a jazykov a národností budú hľadiť na ich mŕtve telá tri a pol dňa a nedovolia, aby ich mŕtve telá boli položené do hrobov. A tí, čo bývajú na zemi, budú sa nad nimi radovať a veseliť a budú si navzájom posielat' dary, lebo títo dvaja proroci trápili tých, čo bývajú na zemi. A po troch a pol dni vošiel do nich Duch života od Boha a postavili sa na svoje nohy; a padol veľký strach na tých, ktorí ich videli. Zjavenie 11:9–11.

Dva kroky — najprv státie a potom pozdvihnutie ako zástava — sú takisto zobrazené u Ezechiela v tridsiatej siedmej kapitole. Ezechielov prvý krok spája časti tela mŕtvych suchých kostí, ktoré sú v údolí sklamaní. Ezechielov druhý krok je posolstvom štyroch vetrov, ktoré je zapečatujúcim posolstvom, ktoré je posolstvom islamu.

I riekol mi: Syn človeka, či môžu ožiť tieto kosti? A ja som odpovedal: Ach, Pane, Hospodine, ty to vieš. Potom mi znova riekol: Prorokuj o týchto kostiach a povedz im: Suché kosti, čujte slovo Hospodinovo. Takto hovorí Pán, Hospodin, týmto kostiam: Hľa, uvediem do vás dych, a

ožijete. A dám na vás šľachy, obložím vás mäsom, pokryjem vás kožou, vložím do vás dych, a ožijete; a poznáte, že ja som Hospodin. I prorokoval som, ako mi bolo prikázané; a keď som prorokoval, nastal hrmot, a hľa, strhnutie, a kosti sa približovali, kosť k svojej kosti. A keď som hľadel, hľa, prišli na ne šľachy a mäso, a koža ich pokryla zvrchu; ale nebolo v nich dychu. Potom mi riekol: Prorokuj vetru, prorokuj, syn človeka, a povedz vetru: Takto hovorí Pán, Hospodin: Príď od štyroch vetrov, ó, dychu, a dýchni na týchto pobitých, aby ožili. I prorokoval som, ako mi prikázal, a vošiel do nich dych, a ožili, a postavili sa na svoje nohy, veľké, náramne veľké vojsko. Ezechiel 37:3–10.

V úryvku z Izaiáša, ktorý práve zvažujeme, keď príde Tešiteľ, postavia sa na svoje nohy, potom sú vyzdvihnutí na vysoký vrch ako korúhev a zvestujú „dobré posolstvo“, ktorým je neskorý dážd', posolstvo tretieho anjela.

Ó Sion, ktorý zvestuješ radostnú zvesť, vystúp na vysoký vrch; ó Jeruzalem, ktorý zvestuješ radostnú zvesť, pozdvihni svoj hlas mocne; pozdvihni ho, neboj sa; povedz mestám Judska: Hľa, váš Boh! Hľa, Pán Hospodin príde so silnou rukou a jeho rameno bude panovať za neho; hľa, jeho odplata je s ním a jeho dielo pred ním. Bude pásť svoje stádo ako pastier; svojím ramenom zhromaždí jahňatá a ponesie ich vo svojom náručí a bude nežne viesť tie, ktoré majú mladé. Kto odmeral vody priehrštím svojej ruky a vymedzil nebesá piad'ou, a pojal prach zeme do miery, a odvážil vrchy na váhach a pahorky na miskách váh? Kto usmernil Ducha Hospodinovho, alebo kto ho ako jeho radca poučil? S kým sa radil, a kto ho poučil a učil ho chodníku súdu, a učil ho poznaniu, a ukázal mu cestu rozumnosti? Hľa, národy sú ako kvapka z vedra a pokladajú sa za drobný prach na váhach; hľa, ostrovy dvíha ako nepatrnú vec. A Libanon nestačí na palivo ani jeho zver nestačí na zápalnú obeť. Všetky národy sú pred ním ako nič a počítajú sa mu za menej než nič a za márnosť. Izaiáš 40:9–17.

Tí, ktorí vyšli zo svojich hrobov, sú pozdvihnutí ako zástava, alebo ako to označuje Izaiáš, sú vzatí na „vysoký vrch“. Vysoký vrch je zástavou a predstavuje tých, ktorí očakávali Pána počas času meškania, ktorý sa začína prvým sklamaním z 18. júla 2020.

Tisíc ich utečie pred hrozbou jedného; pred hrozbou piatich utečiete, až zostanete ako žrd' na vrchole vrchu a ako zástava na pahorku. A preto bude Hospodin čakať, aby vám mohol preukázať milosť, a preto bude vyvýšený, aby sa nad vami zľutoval; lebo Hospodin je Boh práva. Blahoslavení sú všetci, ktorí na neho očakávajú. Izaiáš 30:17, 18.

V jedenástej kapitole Zjavenia je zástava vzatá do neba.

A počuli veľký hlas z neba, ktorý im hovoril: Vystúpte sem hore. A vystúpili do neba v oblaku; a ich nepriatelia ich videli. A v tú istú hodinu nastalo veľké zemetrasenie, a desiaty diel mesta padol, a pri zemetrasení bolo zabitých sedemtisíc ľudí; a ostatní sa preľakli a vzdali slávu Bohu neba. Zjavenie 11:12, 13.

Zjavenie jedenáste určuje, že dvaja svedkovia sú vyzdvihnutí do neba v tú istú hodinu ako zemetrasenie. Zemetrasenie, ktoré sa v minulých dejinách naplnilo vo Francúzskej revolúcii, je predobrazom zvrhnutia Spojených štátov pri nedeľnom zákone. Zástava je teda pozdvihnutá pri nedeľnom zákone a potom zástava ohlasuje „radostnú zvesť“ celému svetu.

Všetci obyvatelia sveta a osadníci zeme, hľad'te, keď vztýči zástavu na vrchoch; a keď zaznie trúba, počúvajte. Izaiáš 18,3.

Zástava predloží „dobré zvesti“, keď zaznie „trúba“. Záverečným trúbovým posolstvom Zjavenia je siedma trúba, ktorá je tretím beda, ktorým je islam. Izaiáš, Ján i Ezechiel všetci hovoria o posledných dňoch a nikdy si navzájom neprotirečia.

Božia pečať je vložená na Boží ľud pri nedeľnom zákone.

„Nikto z nás nikdy neprijme Božiu pečať, kým naše charaktery budú mať na sebe čo len jednu škvrnu alebo vadu. Je ponechané na nás, aby sme napravili nedostatky vo svojich charakteroch a očistili chrám duše od každého poškvrenia. Potom na nás zostúpi neskorý dážď tak, ako skorý dážď zostúpil na učeníkov v deň Letníc....“

„Čo robíte, bratia, vo veľkom diele prípravy? Tí, ktorí sa spájajú so svetom, prijímajú svetskú formu a pripravujú sa na znamenie šelmy. Tí však, ktorí nedôverujú sebe, ktorí sa pokorujú pred Bohom a očisťujú svoje duše poslušnosťou pravde, tí prijímajú nebeskú formu a pripravujú sa na pečať Božiu na svojich čelách. Keď vyjde nariadenie a odtlačok bude vtlačený, ich charakter zostane čistý a nepoškvrený na večnosť.“ Testimonies, zväzok 5, 214–216.

Hoci je rozhodnutie vtlačené pri nedeľnom zákone, tí, ktorí prijímajú pečať, budú musieť mať charakter pripravený na pečať ešte pred nedeľným zákonom, lebo nedeľný zákon je krízou, ku ktorej smerujú všetky krízy v Božom slove. Je to „kríza“ alebo „volanie“ o polnoci v podobenstve o desiatich pannách.

„Charakter sa odhaľuje v kríze. Keď úprimný hlas o polnoci zvestoval: ‚Hľa, ženích prichádza; vyjdite mu v ústrety,‘ spiace panny sa prebudili zo svojho spánku a ukázalo sa, kto sa na túto udalosť pripravil. Obe skupiny boli zaskočené, no jedna bola pripravená na túto naliehavú chvíľu a druhá sa ukázala bez prípravy. Charakter sa odhaľuje okolnosťami. Mimoriadne situácie odhaľujú pravú rýdzosť charakteru. Nejaké náhle a neočakávané nešťastie, strata blízkeho alebo kríza, nejaká nečakaná choroba alebo úzkosť, niečo, čo postaví dušu tvárou v tvár smrti, vyjaví skutočné vnútro charakteru. Zjaví sa, či je, alebo nie je, v zasľúbeniach slova Božieho nejaká skutočná viera. Zjaví sa, či je, alebo nie je, duša podopieraná milosťou, či je v nádobe s lampou olej.“

„Časy skúšky prichádzajú na všetkých. Ako sa správame pod Božou skúškou a preverovaním? Zhasínajú naše lampy? Alebo ich stále udržiavame horiace? Sme pripravení na každú núdzovú situáciu svojím spojením s Tým, ktorý je plný milosti a pravdy? Päť múdrych panien nemohlo odovzdať svoj charakter piatim bláznivým pannám. Charakter si musíme utvárať my sami ako jednotlivci.“ Review and Herald, October 17, 1895.

Múdre panny potrebovali olej ešte predtým, než zaznel výkrik, lebo keď príde polnočná kríza, je už neskoro zadovážiť si olej.

„Existuje duch zúfalstva, vojny a krviprelievania a tento duch bude narastať až do samého konca času. Len čo bude Boží ľud zapečatený na svojich čelách,—nie je to nejaká pečať alebo

znak, ktorý možno vidieť, ale upevnenie v pravde, intelektuálne i duchovne, takže nimi nebude možné pohnúť,—len čo bude Boží ľud zapečatený a pripravený na triedenie, ono príde.

Vskutku, už sa to začalo; Božie súdy sú teraz nad krajinou, aby nám dali varovanie, aby sme vedeli, čo prichádza.“ Manuscript Releases, zväzok 1, 249.

Božia pečať je upevnenie v pravde, a to tak rozumovo, ako aj duchovne. Táto pečať nemôže byť videná, ale zástava bude videná, lebo to je jediný spôsob, akým môže byť svet varovaný. Preto jestvuje čas, keď pečať nemôže byť videná, po ktorom nasleduje nedeľný zákon, keď pečať musí byť videná.

„Dielo Ducha Svätého spočíva v tom, že usvedčuje svet z hriechu, zo spravodlivosti a zo súdu. Svet môže byť varovaný jedine tým, že uvidí tých, ktorí veria pravde, posvätených pravdou, ako konajú podľa vznešených a svätých zásad a v ušľachtilom, povznesenom zmysle ukazujú deliacu čiaru medzi tými, ktorí zachovávajú Božie prikázania, a tými, ktorí ich šliapu pod nohami. Posvätenie Duchom vyznačuje rozdiel medzi tými, ktorí majú Božiu pečať, a tými, ktorí zachovávajú falošný deň odpočinku. Keď príde skúška, bude jasne ukázané, čo je znamením šelmy. Je to zachovávanie nedele. Tí, ktorí po tom, čo počuli pravdu, naďalej považujú tento deň za svätý, nesú podpis človeka hriechu, ktorý sa domnieval, že zmení časy a zákony.“ Bible Training School, 1. december 1903.

Pečať, ktorá musí byť dosiahnutá pred nedeľným zákonom, je plné rozvinutie Kristovho charakteru a je neviditeľná, okrem anjelov. Pečaťou, ktorá je viditeľná pri nedeľnom zákone, sú tí, ktorí zachovávajú sobotu siedmeho dňa, lebo tá je pečaťou, či znamením Božieho ľudu.

Hovor aj ty synom Izraela takto: Veru moje soboty budete zachovávať, lebo je to znamenie medzi mnou a vami po vaše pokolenia, aby ste vedeli, že ja som Hospodin, ktorý vás posväcuje. Exodus 31,13.

Zapečatovanie sto štyridsaťštyritisíc sa začalo 18. júla 2020 a musí byť dokončené pred nedeľným zákonom.

Všetci obyvatelia sveta a sídliači na zemi, hľadajte, keď vztýči zástavu na vrchoch; a keď zatrúbi na trúbu, počujte. Izaiáš 18,3.

Sedem hromov, ktoré sú teraz odpečatené, ukazuje, že dejiny sto štyridsaťštyritisíc sú dielom ohlasovania posolstva, ktoré je zasadené do kontextu trúbkového varovania tretieho beda. Trúba islamu v biblickom proroctve je tým, čo zaznieva prostredníctvom zástavy pozdvihnutej z hrobu.

Štyri medzníky každej reformnej línie, ktoré sú v súlade so štyrmi medzníkmi dejín rokov 1840 až 1844, potvrdzujú, že každý zo štyroch krokov každej reformnej línie vždy nesie tú istú tému. Prvým medzníkom v dejinách stoštyridsaťštyritisíc, ktorý bol predstavený obdobím rokov 1840 až 1844, bolo zmocnenie posolstva 11. septembra 2001. Týmto medzníkom bol islam. Druhým medzníkom paralelných dejín pre stoštyridsaťštyritisíc bolo sklamanie 18. júla 2020. Tento medzník bol predpoveďou islamu, ktorá bola skazená uplatnením času. Tretí medzník, ktorý označuje Polnočný výkrik, je opravou zlyhanej predpovede islamu. Táto oprava predstavuje odmietnutie uplatnenia času. Štvrtým medzníkom je nedeľný zákon, kde zástava, ktorá je

pozdvihnutá, zatrúbi na siedmu trúbu, ktorá je tretím beda, ktorým je islam.

Štyridsiata kapitola Izaiáša určuje východiskový bod pre nasledujúcich dvadsaťšesť kapitol. Tento východiskový bod sa nachádza v jedenástej kapitole knihy Zjavenie, keď sú dvaja proroci, ktorí trápili ľudí, privedení späť k životu. Tešiteľ ich vzkriesi a postaví na nohy, a potom sú vyzdvihnutí do neba. Izaiáš označuje Eliášovho posla za hlas volajúceho na púšti. Tento posol sa potom pýta, aké má byť jeho poslanstvo, a je mu v prorockej symbolike povedané, že poslanstvo islamu je trúbnym varovaním, ktoré zástava ohlasuje. Jediný spôsob, akým môže byť islam predstavený ako trúba varovania v posledných dňoch, je však prostredníctvom určenia islamu minulosti. Začiatok islamu, ako mu rozumeli milleriti a ako je graficky znázornený na dvoch posvätných tabuľkách Habakuka, musí byť použitý na určenie islamu tretieho beda.

Bol som v Duchu v deň Pánov a počul som za sebou mocný hlas ako hlas poľnice. Zjavenie 1,10.

Ján počul v Zjavení za sebou hlas trúby a Ján predstavuje stoštyridsaťštyritisíc, ktorí počujú hlas z minulosti. Hlas za Jánom, ktorý predstavuje zvuk trúby z minulosti, je priekopnícke chápanie, že trúby boli Božími súdmi proti uctievaniu nevedy. Prvé štyri trúby boli privedené proti pohanskému Rímu ako odpoveď na prvý nedeľný zákon vydaný Konštantínom v roku 321. Piata a šiesta trúba, ktoré sú prvým a druhým beda, predstavujú Božie súdy proti pápežskému Rímu po tom, čo aj on prijal nedeľný zákon na Orleánskom koncile v roku 538. Tretie beda islamu prichádza, keď je v Spojených štátoch prijatý nedeľný zákon. Vtedy je pozdvihnutá zástava a označuje prorockú úlohu islamu na základe počiatočnej úlohy islamu.

Poslanstvo ohlasované zástavou možno ustanoviť iba vtedy, keď je toto poslanstvo zasadené do kontextu Alfý a Omegy. Po tomto úvode v štyridsatej kapitole Izaiáša nasleduje v niekoľkých po sebe idúcich kapitolách najsilnejšie a najpriamejšie biblické predstavenie Boha ako Alfý a Omegy. Tieto kapitoly sú Izaiášovým zobrazením Zjavenia Ježiša Krista, ktoré „dal Boh“ Ježišovi, „aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má onedlho stať; a poslal ho a oznámil po svojom anjelovi svojmu služobníkovi Jánovi“, ktorý ho napísal „do knihy a“ poslal „ju siedmim cirkvám“.

Nasledujúce kapitoly Izaiáša budeme rozoberať v nasledujúcom článku.

Blahoslavený je ten, kto číta, a tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú, čo je v ňom napísané; lebo čas je blízko. Zjavenie 1,3.